

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B.,
IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F.o., so sídlom v B., proti
povinnej **M.**, bývajúcej v Z., **pre vymoženie 328,85 €** s príslušenstvom, vedenej na
Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11 Er 368/2004, o odvolaní a dovolaní
oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. novembra 2012 sp. zn. 16
CoE 289/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici
z 29. novembra 2012 sp. zn. 16 CoE 289/2012 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. novembra 2012
sp. zn. 16 CoE 289/2012 **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením zo 23. mája 2011 č. k. 11 Er 368/2004-23 Okresný súd Zvolen exekúciu
vyhlásil za neprípustnú a zastavil [(§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych
exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších
predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)] . V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica
spísaná J. 18. októbra 2003 pod sp. zn. N 3934/2003, NZ 93823/2003 (ďalej len
„označená notárska zápisnica“) nie je vykonateľný exekučný titul (§ 41 ods. 2 písm. c/
Exekučného poriadku), lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinnú M.,
záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinnej (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Tohto zástupcu povinnej určila oprávnená tým, že jeho osobu vopred uviedla ako zástupcu konajúceho za povinného pri právnych úkonoch uzatváraných s oprávnenou. Úkon urobený takýmto „zástupcom“ je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Vzhľadom na to, že označená notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, bolo potrebné exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici z 29. novembra 2012 sp. zn. 16 CoE 289/2012 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods.1 O.s.p.). Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Ak v čase uzavretia dohody nie je známa výška záväzku, nemohol povinný realizovať svoje právo a dlh uznať alebo nie. Potom ani nemohol splnomocniť tretiu osobu na takýto úkon. Preto je splnomocnenie obsiahnuté v zmluve o úvere neplatným právnym úkonom.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že sudy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – vid' konania vedené na najvyššom súde pod pod sp. zn. sp. zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 23/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 39/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 Co 44/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 CoE 30/2014, 3 Co 44/2013, 3 CoE 30/2014, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 56/2014, 3 ECdo 76/2013, 2 Cdo 10/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a podľa § 243b ods. 7 O.s.p. na ne poukazuje.

K námietke oprávnenej, že odvolací súd tým, že nerozhodol o jej návrhu na prerušenie konania a ani neuviedol dôvody, pre ktoré sa návrhom oprávnenej na prerušenie konania nezaoberal, čím oprávnenej odňal možnosť konať pre súdom. Oprávnená podala návrh na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) pred rozhodnutím odvolacieho súdu, avšak dovolací súd vychádzal z ustálenej judikatúry (vid' napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26. júla 2012 sp.zn. 3 Cdo 108/2012) v zmysle ktorého, ak súd v priebehu konania nedospeje k záveru o potrebe výkladu komunitárneho práva, a preto konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nepreruší, prejednanie a rozhodnutie veci sudcom vnútroštátneho súdu nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ ani g/ O.s.p. O návrhu na prerušenie konania § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nebol povinný odvolací súd rozhodnúť. Rozhodol o ňom dovolací súd ako súd najvyššej inštancie. Z uvedeného dôvodu je neopodstatnená dovolacia námietka, že bola oprávnenej odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., že rozhodol nesprávne obsadený súd v zmysle § 241 ods. 2 písm. a) v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p. ako aj to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p..

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2015

JUDr. Oľga T r n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková